

Vort Land har i Virkeligheden skiftet Position indenfor Verdenspostforeningen. Tidligere var det et meget betydeligt Transitland. Efter den gamle Postlovs Vedtagelse, fra Begyndelsen af 70erne til omkring Midten af 90erne, var vor Indtægt af Transitten gennemsnitlig over 100,000 Kr. om Aaret, og dette betød den Gang mere, end det nu vilde betyde, nemlig 44 pCt. af vort aarlige Overskud i samme Tid. I de omtrent 25 Aar, der er Tale om, er Overskuddet halvt bestemt af Indtægten af Transitten. Nu er Transitten opført med 30,000 Kr. Der er altsaa her sket en stor Reduktion, og den vil fortsættes; for ganske nylig have vi saaledes maatte opgive en Indtægt af den svenske transiterende Post til et Beløb af over 40,000 Kr.; endnu staa vi med en Transitindtægt af amerikanske Poster paa noget over 100,000 Francs, altsaa et Beløb paa mellem 70,000 og 80,000 Kr., som vi, hvad Dag det skal være, kunne miste, hvis de fremmede Postbestyrelser bestemme sig til ogsaa at lade disse Poster gaa over Sassnitz—Trelleborg.

Alle disse Forhold bevirke, at jeg anser det for rigtig at stramme vort indenlandske Portosystem og bringe det ind i den for øvrigt ogsaa systematisk korrekte Form, det vil faa efter dette Lovforslag. Postvæsenet er baseret paa den Tarifopfattelse, at lange og korte Strækninger skulle være lige dyre. Men det kan ikke nytte at basere det paa dette Princip og saa alligevel blive blød om Hjertet, naar man ser, at et Brev fra København til Dragør koster lige saa meget som et Brev fra København til Skagen. Det er nu en Gang Grundlaget for det hele. I England har man ogsaa taget Konsekvensen af dette Princip, idet man overhovedet ikke kender Lokalporto. Pennyporto er Pennyporto. Det koster 1 Penny at forsende et Brev indenfor London og ogsaa at sende et Brev til Indien. Her i Landet vil man dog altid have en meget væsentlig Indrømmelse til de korte Afstande derved, at vi overhovedet have en Lokalporto, som kun udgør det halve af den almindelige Porto indenfor et Distrikt som København og rundt om i alle de lokale Distrikter i Landet. Jeg kan derfor give den her omhandlede Forandring min bedste anbefaling.

I Forbindelse hermed staar et andet Spørgsmaal, som imidlertid ikke er et Lovgivningsanliggende, men som ganske naturligt berøres i Motiverne, det er Spørgsmaalet om det københavnske Portodistrikt og dets Udvidelse. Det køben-

havnske Lokaldistrikt eller Poststedet København bestod af København og Frederiksberg, og saa havde Indenrigsministeren en almindelig Bemyndigelse til at udvide det til at omfatte de omliggende Posthuse, altsaa til at tage et hvilket som helst af de til København stødende Poststeder ind under det københavnske Poststed. Dette er sket i et temmelig betydeligt Omfang, idet baade Gentofte, Hellerup, Charlottenlund og Dragør ere lagte ind under Poststedet København. Her er der nu fra Sparekommissionens Side henstillet til Indenrigsministeren, om ikke det var naturligt at begrænse Forholdet saaledes, at der dog skulde være en Sammenvoksethed mellem de Distrikter, der konstituere et Poststed. Det vilde altsaa ske, hvis man indskrænkede Lokalporto til København med Frederiksberg og Hellerup, og det er det, Ministeren har meddelt, at han agter at gøre sammen med en anden Forandring. Dette er ikke en Konsekvens af Lovforslaget. Vedtages dette, vedbliver der at være Bemyndigelse til at beholde Udvidelsen.

Derimod søger Ministeren paa dette Omraade en anden Bemyndigelse, nemlig til paa andre Steder at kunne oprette flere Postkontorer indenfor det samme Poststed, og dette maa siges at være en ganske naturlig til Dels nødvendig Beføjelse for Ministeren. Det er nemlig den samme Bemyndigelse, som man allerede i 70erne maatte give ham med Hensyn til København og Frederiksberg. I Praksis vil det første Gang blive gennemført i Aarhus, idet man paa det nu forelagte Finanslovsforslag foreslaar at oprette et lokalt Postkontor i Aarhus paa Frederiksbjerg, saa der vil blive to Postkontorer i Aarhus. Men det er selvfølgelig nødvendigt, at Aarhus som Poststed forbliver udelt, saa at man kan sende Breve mellem de to Posthuse i Aarhus for indenbys Porto.

Det næste Spørgsmaal af større Betydning i dette Lovforslag er Avisporto. Der er i dette Forslag gjort Avisudgiverne meget væsentlige og betydningsfulde Indrømmelser. Den første af disse Indrømmelser er, at man har forhøjet Avisernes Vægtmaksimum, altsaa Maksimum af Vægt for det, der kan falde ind under Begrebet en Avis og altsaa kan være Genstand for et Postabonnement, fra 25 Kvint til 250 Gram, altsaa fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Pund. Det har den Virkning, at en Mængde Tidsskrifter og lignende Publikationer, som nu have Vanskelighed ved at tilpasse sig efter Postvæsenets Bestemmelser, fordi de ofte have